

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Iesus quanti vilitatem humanæ gentis æstimauerit. Concio. XXI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

Leuit. 14.

gem debet mori, quia filium se Dei fecit: hoc est, nominauit atque iactauit. Blasphemi etsi lapidandi erant secundum legem vestram o Iudæi, quid vos cum uenitis Pilatum, postulantes Iesum crucifigi? ubi scriptum est, blasphemum crucifigendum? Verum absit ut, quomodo mentimini, Christum dicimus blasphemum: aut quomodo vos dicitis, credamus Christum Dei se filium temerè nominasse: sed credimus eum verum Deum ac Dei filium esse. Pilatum audito Iudæorum sermone, magis timebat quod tam crudeliter tractasset Iesum. Atque idèd ingressus, interrogat Iesum unde sit, discere cupiens filium ne sit Dei. At Iesus nulla data responsione, tacuit. Quod Pilato quum displiceret, *Mibi, inquit, non loqueris? tam maximè opus tibi foret gratia mea. An ne scis quia potestatem habeo crucifigendi te, & potestatem dimittendi te? Non habeo,* inquit Iesus, *potestatem super me ullam, nisi fuerit tibi datum desuper. Propterea me tradidit tibi, maius peccatum habet. Habes tu quoque peccatum, sed non tam grande, quàm illi qui me tradiderunt tibi. Inde motus est Pilatus, audiens à peccato non excusari, ut timeret damnare innocentem. Quamobrem querebat dimittere eum. At Iudæi hoc videntes, ad minas se conuertunt, Si dimittis, non es amicus Cesaris. Quicumque enim regem se facit, quomodo fecit ille, contradicit Cesari: & qui hoc punire debuerat, quomodo tu debet, & dissimulans non curat, perspicuum est, ipsum Cesaris non esse amicum. Hos sermones audiens Pilatus, & Imperatorem timens, sedit pro tribuni ad iudicandum.*

Ioan. 19.

Precatio contra inuidiam.

Misericordissime Iesu, qui factus es propter nos opprobrium & abiectio publici, qui exorsus atque vita indignus estimaris, fac nos (quæsumus) ab omni inuidia liberos, & ad fraternæ dilectionis officia & compassionis opera, toto corde deuotos, qui es benedictus in secula, Amen.

DE CHRISTI DAMNATIONE.
Theorema XXI.

ARGUMENTVM.

Qui vilissimos nos homunciones tanti æstimauit, vobismetipsum in dolores maximos, & in acerbissimam ignominiosissimamque mortem pro nobis tradentis huius mors, ceu nunquam vindicanda, adeo nihil æstimatur, ut ij qui eius mortis erant rei, quasi à Deo propterea benedictionem meruissent & remunerationem, etiam exultent.

IESVS QUANTI VILITATEM HUMANÆ
Gentis æstimauerit. Concio XXI.

In huius argumenti prima parte aduertere licet, vilitas nostra à Christo quanti æstimetur, pro qua redimenda, licet nihil sibi profutura, (arrogantissimum solus huius est causa commercij) non aurum neque argentum, sed

J. VI
23

quod omni preciosius est metallo, imò quod creaturis simul vniuersis melius digniusq; est, vitam suam dedit in mortem. Non ignota nobis est vilitas nostra, si modo præ verecundia oculos aperire liceret, ex conceptione, vita, operatione, & corruptione seu resolutione nostri corporis. Nam conceptio hominis qua esse incipit homo, nonne adedò impudica, adedò vilis, adedò denique est erubescenda, vt mundo cordi de hac re ne cogitatione quidem liceat admittere, ne inquinetur? Vita autem nostra nonne immunditijs plena adeoq; sordibus scater, vt quæ munda intra nos recipimus, tanta mox corruptione murentur, vt eadem denuò cernere non absque abominatione & horrore grandi libeat. Et de cibo potuq; quid dicam? Quæ delectabiliter sumitur in corpus, quem paulò post præ fœtore, si euomatur, vix toleramus. Cibus enim seu potus quamlibet accuratè paratus & sumptus, eo tamen fermè ipso momento quo sumitur, ex vasis, cui infunditur, vilitate atque immundicia fit putredo, non tam oculis, quam cogitationi abominabilis. Masticatio, digestio, mictio, purgatio cerebri, venti emissio, egestio, excretio, & reliqua omnia quæ ceu per rimulas corporis singula effluunt, quid aliud quam vilitatè abominationemq; vasis immundi testantur? Item vsus ipse cibi ac potus, sine quo corpus nequaquam subsistere potest, siue nimius sit, siue minus sufficiens ægritudines quantas inducit vili & fragili sacco, id est, corpori? Quamuis autem hominem propria non possit latere vilitas, inde tamen non humiliatur, quod vilitatis superbissimæ dementiæq; indicium est: sed aliunde sibi preciosa comparat, gemmas, vestes, aurum & similia quæ sibi apponit, vt quæ minus honesta videntur, abundantiore honore vestiatur. Alienum namque ac mutuatum decorem sibi tanquam proprium vendicat licet frustra ac inaniter gloriatur, quisquis alieno seu in mutuo (hoc est, in non suo) gloriatur. Porro quemcumq; corpori nostro ornatum adhibuerimus, alienus is nobis est, extraneus est, mutuatus est, & de alieno querimus gloriã. Verum hoc ex fatuitate spiritus nostri euenit, qui nondum reformatione, sed plenus est vanitate, tumore, inflatione, ignorantia, præsumptione, ambitione, inuidia, odio, immunda concupiscentia, auaritia, insatiabilitate, mutabilitate, inconstantia: nunc audax, tunc pusillanimis: nunc præsumens, tunc desperans: iam stultè gaudens, mox iterum insipienter mœrens: hic amans atque adulans, ibi irascens & conuicians. Magna sane vtrobiq; & in corpore nostro vilitas, & in spiritu instabilitas. Cæterum quam sint operationes nostræ viles, quam vilia, imò quam praua quoque studia nostra, & prona ad malum, quis explicet? Produntur tamen, dum sincere integreq; confidentes, nosmetipsos accusamus. Postremò anima postquam à corpore est separata, cadaveris quanta est vilitas? quanta resoluti corporis in terra fœditas? Certè dum corporis quod resoluitur putredo detegitur, huius quanta sit vilitas, naribus magis quam oculis sentitur. Iam igitur vide pro huiusmodi saccis fœtore & sorde plenis, pro sterquilino hoc, pro infidelibus nequitiosis, dominus maiestatis, speculum diuinæ claritatis, splendor æternæ lucis, tradidit corpus suum sacrosanctum templum diuinitatis, in manus impiorum in honestissimorum, sanguinem suum mundi precium dedit effundendum in prophano loco Caluarie, animamq; suam thronum diuinitatis & omnium virtutum, subdidit doloribus, angustijs, tristitijs, ignominijs,

Vilitatem suã ex quibus considerationibus homo cognoscit.

Superbia hominis quanta.

Instabilitas humana quanta.

Corporis ac operationum humanarum quanta sit vilitas.

& con-

Iudæorum
gentem
quam sin-
gulariter
Christus
honoravit.
Pfal. 147.

& confusionibus, loquendo secundum iudicium & intentionem hæc inferre-
tium. Honorauerat autem Christus singulariter gentem illam Iudæorum
dignitate peculiari exulera, quoniam ipsemet ad illam visitandam de-
dit, ex eadem secundum carnem natus est, inter eos conuersatus est, vt illa
docendo, illisq; subueniendo seruiret. non enim id ipsum omni fecit natione.
Alijs gentibus per Apostolos salutem prædicandam misit. Iudæos tanti æsti-
mauit, vt non per nuncium, sed per semetipsum illos doceret.

*IESV VITA QUAM FUERIT IUDÆIS VILIS
& prope nullius pensi, nobis autem quam necessaria precio-
sâ fuerit.*

Partis al-
terius Argu-
menti expli-
catio.

Matth. 27.

Vita Christi
preciosa
quam fuerit
nobis neces-
saria & Iu-
dæis exosa.

Ioan. 19.

Ioan. 19.
Seruitus
Iudæorum
perpetua
vide

Matth. 27.

Vxorem
Pilati fuisse
a diabolo
instigatam

Matth. 27.

Lotionem
manuum
non excu-
sasse Pilatū.

Iudæi, tam Iesum, quam eius vitam aded vilipenderunt, vt eius necem
eibus & minis impetrare, quantumq; in se erat, hanc inferre, ceu rem
uillissimam, cuius nulla foret cura, quamq; nulla vindicta vlcisceretur, pro
nihilò ducerent. Inde fuit quod tam audacter, quam temerariè, sanguis
innocentis mortis vindictam sibi & posteris suis imprecantur, dicentes: *San-
guis eius super nos, & super filios nostros.* Et hic quidem maximus fuit contem-
ptus preciosissimæ, saluberrimæ, & apprimè nobis necessariæ vitæ Christi
quæ nisi fuisset, tolerabilius nobis foret, milles propria corporali vita pro-
uari, aut nunquam natos fuisse, quam ad æternâ nostri damnationem vitæ.
Hanc tamen vitam Christi cunctis salutiferam, Iudæi aded contempserunt,
adeoq; sunt exosi, vt pro illius extinctione, salutis abrenunciantes, vltimam
diuinæ ac perpetuæ tam se quam posteris suos subiecerint, dicentes: *Sanguis
eius super nos & super filios nostros.* Odium namque Iudæorum erga Christum
tantum fuit, vt quid tunc diceret: ipsemet nescirent. Pilatus igitur auctori-
tatem ab eisdem sibi fieri, vnde se accusandum apud Imperatorem intelli-
xit, timens magis homines quam Deum, sedit pro tribunali. Et adducto
se Iesu, adhuc pro eiusdè liberatione non nihil tentauit, dicens ad Iudæos
per ironiam loquendo: *Ecce rex vester.* Ecce quem formidatis regem, cuius so-
licitati inuideris. Nunquid non insignis est & gloriosus quem formidatis?
Nonne præstans & regio schemate optimè ornatus? Heu vecordiam vestram
quod misero huic homini parcere non potestis. Responderunt Iudæi: *Tolle,
tolle, crucifige eum.* Tolle eum ab oculis nostris ad crucem, ad mortem, quæ
grauis est nobis ad videndum. Vt quid moraris? Semel diximus, non par-
tos habebis nos, nisi interfectum ac mortuum in cruce viderimus. Quibus
Pilatus: *Regem, inquit, vestrum crucifigam?* Hoc quanto futurum sit vobis pro-
bro, non cogitatis? *Non habemus, inquit, regem, sed solùm Cæsarem.* Imp-
ratoris solius potestatem, ditionem, imperiumq; agnoscimus. In hoc verbo
quomodo responderunt, ita iuste illis enènit. Perpetuæ enim seruituti se ab-
dixerunt, quam iuste hætenus ferunt. Misit autem ad Pilatum vxor eius, vt
abstineret à iusto illo, cuius gratia multa fuerat passa in somno, diabolo
mirum illam tentante atque grauante, quo per mulierem nostri redemptio-
nem (quam in Christo vix tandem suspicabatur) impediret, quomodo per
mulierem damnationem intulerat. Pilatus igitur aqua accepta, lauit manus
suas, dicens: *Innocens ego sum à sanguine iusti huius.* Noluit in se sanguinis im-
punit.